

BORSSZEM JANKÓ

A z ú j k ö l c s ő n .

— Egy kis esőcske erre a mi kiszáradt országunkra nagyon eltelnék már, Uram!

— Adtál uram esőt, de nincs köszönet benne.

Baloldali gyerekjáték.

— Parlamentáris népköltészetünkből. —

(Baloldali gyerekek körüllánczolják Tiszát.)

Ó be jó, ó be jó,
Az a koalíció!
Tényeg többé nem lesz elvünk,
Csupán elvben leszen elvünk.
Azt valljuk, mit jónak látunk,
Ma ez, holnap az barátunk.
Aki segít: van velünk,
Ki nem segít: ellenünk.
Iczurta, miczurta
Tutujicza muczita.

Tisza (középpütt, mialatt a gyerekek halkán zümögik: „Ó be jó — ó be jó!”)

Ide-oda
Fa-kaloda,
Hip-hop
Tárczácska
Legyek majó.
Ritásba!
Rita — rita — ritásba,
Arany alma riskása!

Ghyczy (körüljár a körön kívül.)

De jó tágas ideki,
Aki szeret gyűjön ki.

Győrffy Gyula
Huszár Imre

Mindjárt elfuss, hess, hess, hess,
Elfuss, cselt nekünk ne vess,
Tisza mihozzánk kegyes,
Vele tartani helyes,
Hess, hess, hess!

Ghyczy (másodszor is körüljárja a tánczókat.)

Kinek egy csöpp esze van —
Van — van — van,
Nem maradhat Biharban —
Ban — ban — ban.
Komáromban jobb lenni,
Ni — ni — ni.
Komáromban fűgét is szűz árul-
Ja — ja — ja,
Debreczenben a tököt is csak ko-
Fa — fa — fa.

Gyerekek (Reppant lármával tánczolnak):

Oda ne nézzünk,
Ott a mi vészünk;
Csakhamar elvisz
Mint molnárt a víz.
Lityilángi litykó
Pityiti patkó,
Rutyurátirom.

Tisza (peczérdus kutyáját rábocsátja Ghyczyre)

Kuczi kucz,
Ha nem futsz
Ellenörbe belejutsz.

Csernátoni (Ghyczy után szalad és a sarkába harap. Ez olyan játék, mint „benn a bárány, künn a farkas“, ezalatt meg folyton ezen kissé érthetetlen szöveg et énekl):

Maróni,
Marasquin,
Maróni
Már az kin.
Mégis ha kell,
Megmarlak,
Rongyolt béllél
Elhagylak.

(Addig kergeti, amíg belefárad, nem tudja elfogni s mikor Csernátoni tajtékját folytatva eldül, az összes gyerekserég ismét táncolni kezd.)

Ó be jó, ó be jó,
Az a koalíció!

A hires „lex mihi Mars“-nak,

melyet a Kladderadatsch „Árva Miská“-tól már ezelőtt 25 évvel csent el, (ami annál rutabb tett volt, mert Árva Miska még akkor meg sem született) — ez itt az origója.

A németek a következőkép csufolták az 1821-ki magyar insurgenst:

Ein Mann, dem Namen nach Soldat,
Der einen rostigen Säbel hat,
Auf einem schlechten Pferde sitzt,
Und durch und durch vor Aengsten schwitst.
Wenn der Feind das Land verwiistet,
Sich langsam erst zum Kriege rüstet;
Schlecht equipirt ins Feld sich stellt,
Wenn man Congresse zum Frieden hält;
Und prahlend dann nach Hause kehrt,
Vom Pöbel wie ein Gott verehrt,
Als hätte er den Feind bekämpft:
Wißt ihr, wie man den Helden nennt? —
Von Ungarn ist's ein Insurgent.

Erre aztán a magyar fölkelő nemes így felelt vissza:

Responsio.

In toto regno lex, ars, mars cuncta gubernat,
Certe mihi lex ars, sit quoque lex mihi mars;
In cella mihi mars lex est, in pace sit ars lex,
Lex huic, lex illi, lex tibi, lex mihi mars,
Quid cernis Germane? tibi ne disciplit ars lex?
Certe mihi mars lex, ars tibi, lex mihi mars

IRODALOM.

Elégia

a „Képes Világ“ halálára.

A hosszas vajudásnak vége,
Mehalt a lézengő beteg.
Praenumeráns-vérszegénységbe'
Szenvedt soká; — ez ölte meg.
Hiába volt reklám! Hiába
Járt Szana Tamás rúdja rá,
Mit ért, ha ért idő-órára?
A sárból ki nem húzható.

Próbáltunk orvost, orvosságot:
Uj borítékot, műlapot;
A képre azt mondták, hogy vásott,
S a boríték — az nem hatott.
Dickens unalmas volt a népnek,
Dumast szidá a kritika,
No köszönet ily szerkesztésnek!
Kinek van hát itt igaza?

Pedig rajtam — azaz bocsánat!
Rajtuk akartam mondani,
(Tartsuk meg azt a többes számot,
Nem sok, de mégis — valami!)
Rajtunk nem múlt; mi válogattuk
A szebbnél szebb regényeket,
És adtunk dalt is, olykor „hattyut“,
Már ennél többet ki tehet?

Sőt a talánytól sem irtóztunk,
— Az élet maga is talány! —
S nem egy rébuszt, lóugrást „hoztunk“,
Hogy fejtse meg a honleány!
A fejtő dült — ki tudná számát? —
S itt-ott ily bók is becsapott:
Hogy leginkább e miatt várják
S praenumerálták a lapot.

A bókot zsebre raktuk szépen,
A bókot és sok egyebet,
Nyakunkra küldtek reggel délben
Egy csomó szedőgyereket.
Lekenyereztük hébe-hóba
A szurtos kis daemonokat
S fölment rá, mit redaktióra
Kaptunk egy hosszú év alatt.

Fizettünk verset ötösével,
Tanunk rá Emil s Benedek,
Hogy olykor „ingyennel“ sem ért fel,
Mon dieu! hát arról ki tehet?
A költő ír ha kedve tartja,
De vers csak ritkán sikerül,
Vegyest kél alma és fokhagyma,
S költő jót adjon egyedül?

A novelláról nem is szólok,
Légy, arany hallgatás, velem!
Ó mennyi férczmű, mennyi fódott
Jellem fekszik a lelkemen.
A vigasz, melylyel lelkem győzte:
Hogy eredeti legalább,
Hogy magyar író sütté-főzte . . .
Ez osztán a vigasztalás!

Fare well, lapom! Isten hírével!
A dicsőséggel jóllakám;
Ah, boldog, a ki jól ebédel,
Lássunk mi is kenyér után,
Fare well, lapom! . . . Gyászjelentésem
Ciceroból kiszedettem,
Jobb te méssz, mint engem vinnének:
Ma neked és holnap nekem.

KISS JÓZSEF.

Válság-hírek.

Hány párt van?
Tíz Deák-párt, öt balközép, négy szélsőbal.

* * *

Ma reggel a tizedik Deák-párt nyolcz részre szakadt, eszerint eddig csak 18 jobboldal létezik, minek folytán 20 miniszteri lajstromnál többről nem igen lehet szó.

* * *

A pénzügyi tárca betöltéséről már pozitív hírt mondhatunk. Horn Ede, Simonyi Ernő s Mórícz Pál közül, mint leghitelesebben értesülünk — egyik sem lesz miniszter.

* * *

Nem igaz, hogy Kerkapoly leköszönt. Csak megköszönte Weningernek, hogy a kölcsönnel beköszöntetett.

* * *

Tegnap este egyik képviselő baráti körben kijelenté, hogy neki egy megváltó gondolatja van. A szegény emberen eddig erősebb kórtünetek még nem mutatkoztak, de féltő, hogy a roham ismétlésekor miniszteri tárczát lesz hajlandó elvállalni. Rokonai szorongva néznek jövője elé.

Jótanács.

Aztot halom, hojád a borátom a Posnerkárolojos nagy zavarba van azért, mer nem togya, micsoda praedikátot váloszon magának az új nemeschéghő. Fortscha! Még törödni is ezen rajta. Hát az a Farkady mirevaló, ha ara nem, hojád a Károlojosalboinnak predikátoma ledjen?

Sp. I.

A BALKÖZÉPEZELŐTT.

Akár hogyan vágott is közibe az egyik kocsis, a másik okosan gyeplőzte a fogatot

Csernátoni czikkeiből.

1872-ben.

Pártunk vezére . . . a higgadt mérséklet bölcs képviselője . . . a mi Ghyczy . . . mély tudomány, roppant ismeretek . . . rendületlen meggyőződése, elvszilárdsága hódoló tiszteletre gerjeszt . . . nagy és nagy jellemmel párosul e ritka férfiuban . . . következetességének napjával sül szilárdsága kösziklájára, melyből a honszeretet forrása bugyborékolva patakzik a szomjas hazafi lelki üdítése lehetségesítésének ezközlésére. Éljen Ghyczy!

1873-ban.

Ghyczy az öregség tehetetlenségi kishitőségében szenvedő aggastyán . . . ingatag, változékony, lenge státusférfi, aki az ismeretek több pálmáját ültette ugyan tetteinek erdejébe, de pályájának síkságán a következetesség napja nem sugározza be a tántoríthatatlanság aranyfödelét . . . Részvétünket nem vonhatjuk meg habozó, ide-oda hajló töprengéseitől, de elismerésünk adója a hátrálékosság rovatában marad . . . Nem kell Ghyczy! Éljen Tisza!

Posnerkárolojosról.

(Tény — a mennyiben oly bolondok is telnek ki tőle, amilyeneknél Borsszem Jankó a legjobb akarattal sem fundálhat ki bolondabbakat.)

Az olasz király megajándékozta az „aranyóra rend“-del. Aranyóra-rend nincs ugyan egész Itáliában, de Károlojos annak keresztezte el, valamint érdemcsillag gyanánt használja azon mellűt is, melyet valami kis német hercegnél futkosott ki magának. (L. fotográfiját, melyen a búzennádli valóban ott ragyog a többi ordója fölött — a bársony mentén.)

Hogy Viktor Emánuel Bécsben járt, az én Károlojosom kapja magát, kabátja gomblyukába beleakasztja az arany órát s ilyen maskarában akar tisztelegni az olasz fölség előtt.

A szárnysegédek összenéznek, a komoly ajtónálók elmosolyodnak, s a többi várakozó alig fojthatja magába a derűtséget. Megértetik vele, hogy amit a gomblyukba bigyesztett, az nem rendjel, hanem óra.

Károlojos fölényen mosolygott. S midőn ragyogó arccal jött ki az audiencia-teremből, szórul-szóra így magyarázta a dolgot:

— Jelentkeztem ő felségénél . . . denn ich wollte dem Mann nicht weh thun!

Valóban, shakespearei humor!

Ezek után megérhetjük még azt is, hogy, ha Károlojos véletlenül thea-servicet vágtat ki magának valamely fejedelemtől,

igy fog a hatalmas ur színe elé járulni.

Valjon, ha a siámi császár eleven fehér elefántot ajándékozna neki (s még megérjük ezt is): a kedves állatka meg fogja-e tűrni, hogy Károlojos az ótillájára föltűzze mint a cserebogarat?

U. A. w. g.

Helyreigazítás.

Az „Ellenőr“ nov. 13-ki számában közölt bécsi tárczacikkben olvassuk, hogy valaki Jön Köpínget zeneszerzőnek mondja, mikor hát az voltakép gyufagyáros, a híres „zekerhäfts tendstickor“ föltalálója. Kartársunk nevében kinyilatkoztatjuk, hogy Jön Köpíng nem gyufagyáros, hanem igazi téglaszerrinti rokona az aluljegyzetteknek.

Dr. Stockholm,
Prof. Upsala.

Financiális tapasztalatok.

— Tapasztalta Weninger Vincze. —

I. Bécs.

A bécsi pénz, bár négyszögletű, mégis annyira kerek, hogy mindig kigurul az ember ujjai közül. Mikor a milliókat már biztosaknak hittem, úgy szanaszét görögtek, mintha nem is osztrák, hanem görög értékűek voltak volna. Jelleme igen elzárkózott, ami különösen Wertheim báró ur befolyásának köszönhető; e mellett férfias szilárdsága által is kitűnik, mely minden csábításnak ellent tud állni. Mindazonáltal jellemének sötét oldalai is vannak (például sok időt tölt a pinczében), de e talányok kulcsai föltalálhatók néhány bécsi bankár zsebeiben. A lármának, hűhónak a bécsi pénz esküdt ellensége, úgy hogy dus tapasztalataim alapján bizvást állithatom, miszerint *n e s z e = s e m m i*, mely tulajdonára tulajdonosai annyira büszkék is, hogy minden kölcsönkérőnek csak e két szóval válaszolnak, különös jóakarutukat csupán e hozzátevélssel fejezvé ki, hogy: „fogd meg jól“.

II. Berlin.

A berlini pénz természete a bécsiétől igen elütő; mert míg emez az ember ujjai közül kigurul, amaz még csak nem is kerül ujjai közé. A berlini pénz tulajdonkép nem is porosz nemzetiségű, hanem hollandi, mert hazája Arnheim hollandi város; legalább ezt kell következtetnem azon körülményből, hogy a berlini Wertheimot Arnheimnak hívják. E nagyon is szűkebb hazájához pedig valóban megindító szívóssággal ragaszkodik. A berlini pénz jelenlegi nemzedékének nagy része francia bevándorlottakból áll s különösen a Napoleonidák arany fajzata igen gyakori. Legnagyobb előszeretettel viseltetik az ugynevezett percentuatio iránt, mely abban áll, hogy önmagát elosztván önmagát sokszorozza; e számtani műtétet más országok elemei iskoláiban még igen gyéren tanítják. Családi viszonyaira nézve különben született tallér, de férjezett márka, mely utóbbinak bírása azonban a berlini embert koránsem bélyegzi meg, ami Magyarországon bizonyosan megtörténnék. Hogy vajjon a híres francia diplomata Talleyrand nevét azon számos porosz Randthalerek Thalerrandjaitól nyerte-e, melyeket a porosz udvartól huzott? — az a történelmi fináncztudomány által biztosan eldöntve még nincsen.

III. Páris.

Páris a pénz városa, valamint Franciaország a pénz országa. A valódi uralkodó ottan a frank, miért is az országot hirlapokban gyakran „Frankhonnak“ is szokták nevezni. A nagyobb pénznemet azelőtt napoleonnak hívták, de minthogy a nagy pénzt apróraváltás által kell használhatóvá tenni, a Napoleont fölváltották egy apró Macmahonra, mely azonban hasznavehetetlennek bizonyult. A ki frankokat akar

magával vinni, annak mindenekelött a bogarázáshoz kell értenie, mivel a frank csupa s z ú ból áll. A frank igen udvarias pénz, mert ha valaki érette a bankhoz megy, kifelé menet a frank mindig öt lépteti előre, maga pedig . . . benn marad. Így történt, hogy én, ki azelőtt azt hívé, hogy a frank: *p é n z n e m*, utóbb meggyőződtem, hogy a frank: *n e m p é n z*. A franknak a mi pénzükhöz képest mindig kurzusa is van; jelenleg például kurzust vesz a német szóban s gyakorlat végett Németországban utazik. Ugyanezért most nehéz őt otthon találni s mikor haza kerül, mindig csak hótélben lakik, t. i. a Hôtél de la Monnaie-ban. Különben magaviselete igen kellemes, modora behizelgő, úgy hogy mindenki szívesen látja magánál s a legmagasabb sociétás is csak úgy kapkodja ki egymás kezéből. Nála nélkül egész Párisban alig látni ebédet, mindenüvé hivatalos, s az ő kedvéért még a nemzetgyűlés tagjai is mindent megtesznek. Mióta Magyarországon a régi huszasos világ megszűnt, hazánkat nem igen kedveli, mert ő is huszas és így a családjához szít.

IV. London.

A londoni pénz az egész világon a legnehezebb; egy latot sem nyom darabja, mégis egy fontba számítják, mivelhogy az a font nagyon a latba esik. Verdung-számra azonban nem mérik, sőt még ingyen sem adják. Az angol pénz gorombasága közmondásos; a kéregetőt egyszerűen galléron ragadja (ha ugyan van még gallérja) és kerekét oldat vele, még ha gyalog jött is. Külsőleg tele van mindenféle gyarlóssággal: oly siket, hogy sohasem hallja, mennyit kér belőle az ember; aztán annyira vak, hogy sohase látja a vexlit, a mit érte kínálnak; sántasága is igen nagy mérvű; lába tudvalevőleg kurtább a mienknél, úgy, hogy évekig eltart, míg az angol bankból a pesti pénzügyességig el bír jutni; csoda, hogy nem néma is, de legalább oly mértékben selypít, hogy ha igent mondana is, nem ért az ember. Mindazonáltal az angol ember valósággal bolondul érte és hihetetlen módon ragaszkodik hozzá. Sőt ami még csodálatosabb: az idegen is szívesen elnézi mindezen rossz tulajdonságait; ha egy zsacszó sterlinget a fejéhez vágna, oda se néz neki, azaz hogy nagyon is oda néz és rögtön megkapja; ha egypár ponttal véletlenül hátba kollintják, úgy zsebre rakja, mintha bókot mondtak volna neki; s ha egy telt erszényt a megvetés minden jelével a lábai elé dob az angol bankár, föl sem veszi, hanem . . . fölveszi és viszi, amerre utat lát. Nagy szerencse, hogy az anglus pénzzel még soha be nem törte senki fiának a fejét; hisz arra való a life-preserver. Magyarországtól pedig a sterling épen annyira van mint a . . . guinea, mely tudvalevőleg áfrikai ország és Budapest területén már jóval tul fekszik.

IRNI ÉS TENNI.

Lónyay röpiratot ír „a pénzügyi helyzetéről”. Arról azonban ma már nem írni, hanem tenni kellene. Lónyay pedig mint elismert rossz stílista, (miért is volna az akadémia elnöke?) nem tud írni róla, Kerkapoly meg nem tud tenni róla.

Én ugyan nem tehetek róla, hogy a szerepek így föl vannak cserélve.

B. J.

Logika.

- A. Ki legyen pénzügyminiszter?
 B. Én csak egy embert tudok.
 A. Én is.
 B. Lónyait?
 A. Azt.
 B. De az „lehetetlen”.
 A. Igaz.
 B. S mért lehetetlen?
 A. Azt nem tudom.
 B. Én sem.

A „Deák-klub”-ból.

— Saját billiard-markőrünktől. —

Tavaszi Bangyi (szakálát cziróyatra folytatólag:) . . . mert én az én paraszt-eszettel csak így képzelem a bank-kérdés megoldását: ha van jó keresetem, járok fiákeren, szivok médiát, eszem fázányt és iszom rá egrit; ha csekély a kereset: járok omnibuson, szivok británikát, eszem kocsonyát és iszom rá karczost. Tehát: ha jó termés van az országban, csinállok nagy budgetet; ha szűk esztendő van: csinállok kis budgetet.

Kerkapoly (ki eddig háttal állt a szonokhoz, fejét visszafordítva:) Egyet elfelejtett. Há'ha közepes termésünk van? . . .

Tavaszi Bangyi (erre a hátsó zsebéből kihúzza a tulipántos kendőt és megtörül vele az orrát.)

KERKAPOLYNAK.

Per quod quis peccat, per idem punitur et idem.

Uj tárcza.

Mikor lesz már egyszer b é k e ügyérünk is?

Fővárosi népdal.

„Söprik már a pesti utcát . . .”

Fületlen gombok.

A vámügyi politikához: Ha Magyarország megbukik, ez csak úgy történhetik meg, ha — nem képes Ausztriát fentartani.

*

Nem kell busulni! Mentül inkább odahervadoznak „virágzó” állapotaink, annál inkább virágozni fog az „akasztófa-humor”.

*

Sajátságos! Az ország már rég mind a négy lábásánta és a saját most kezdi rá „im arcunkra borulunk!”

*

Tamás hite. Ha a szegény hottentota kisasszonynak nincsen más kulturája mint egyetlenegy köténye, és ezt is alkalmilag — mint nálunk a legyezővel szokás — szemére borítva azt mondja: „szégyenlem magamat” — ezt elhiszem!

*

Weninger (a cigányhoz.) Ti sok pénzt kerestek, ugy-é bár?

Czigány. Keresünk ám, de nem találunk.

Weninger. Akkor hát művészetetek nem ér többet, mint az én mesterségem.

*

Francia szótárból.

Pruderie. Affectált védelmezése oly pontnak, mely kolyan nincs is megtámadva.

Retraite. A kőműves építi, a trombitás fujja — mindkettőre a vitéz is visszavonul.

*

Kötő-iskolában.

Angelina (máslifőlszedésnél.) 4-et fölvettem, a többihez nincs türelmem!

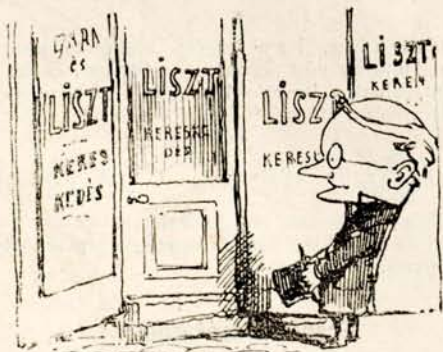
Satanella (szórakozottságában.) Hát nem akarsz férjhez menni?

LISZTIANA.

(Pótlék)

Budapest főváros budai oldalán levő főutczában egy emberséges nemzeti tábbeli-mivész a „Széchenyi” vendégfogadóval szemben már 30 esztendő óta lógatja boltja fölött e diszes czimtáblát. Miután a csatos cipőt is megvarrja ő kigyelme, ajánljuk őt Liszt figyelmébe. Hiszen úgy is kollegák: Liszt a húron művész, a csizmadia meg a dratván.

Nohl tanár. Mily rendkívüli népszerűség! Ezt mindjárt megírom haza!

Könykirakat előtt.

„Die Magyaren und die übrigen Ungarn!”

Ejnye, ha ezt a címet valaki nyelvünkre akarná lefordítani, ugyan hogy fogna hozzá?

Az „akadémiai kör“-ből.

Még alig van, már is egy roszt vicz született meg benne.

Az igazgató választmányba kandidálva vannak ezek, ezek és ezek.

S „ezek” közt a két Pulszky is: apa és fiu.

— De már én csak a Gusztira szavazok, mondja egy kopasz filozófus és üstökös politikus. (Nem Jókai)

— Miért? kerdi a szomszédja.

— A két roszt közül mindig a kisebbet választom.

CSODABOGÁR.

— A legkövérebbjéből. —

Biztosíték a cipői talp elrontása ellen.

A jelenvalónak legfontosabb találmánya.

Egy üvegecske ára 48 új krajczár.

Ez a szer, találva az amerikai Chemikus James Fixe által ahoz szolgálván a cipői és csizmai talpokat elrontatlanak tehetni a gazdagsági kerékekben a legnagyobb benyomást tette, és sincs kétség abban, hogy még igen szép jövődre hivatalva van. Pedig az elrontatlanság mellett — még más jó hasznos tulajdonnal is bír, tudni illik — hogy a talp sem vizet sem nedvességet nem fog, annak okáért a láb mindenkor szárosan és melegben maradhat. „Tehát szemre tűnő” — hogy egészségre nézve ezen szer a gondoló emberség ügyelmére érdemes van. Végre sem szabad felejtkeznünk miként egy üvegecske a 10—12 pár talpra elég van.

Bizonyosság levél.

Ifjuságom óta egy pár cipői talpot soha több időt nem hordoztam, csak 3 vagy 4 hónappal. Olyan többi kell csodálnom, hogy a 11 hónap előtt Önnek szere által megítatott cipői talpaim még egészen jók vannak, kiltatás nélkül — hogy oly sebesen elromlani fognak.

Graz, September 2-dikán 1865.

Moldt Johana.

Hasznót vévés.

A szokás elüt ezen szert egy kissé hüvesenné kell tenni, és a talpai bőrt egy rongy vagy gomba által nedvesíteni, ellőlátással a fölbőr nedvesítve ne legyen.

Minden üvegecskénk van czinos tokmánya, mellyeben a nevezett szer neve ki van metszve, külömben valóságos nem volna.

Ezeket a négy szereket ajánlja rendelésre: Vogel M. Fő-küldő írószobája új találmányoknak számára Weisskirchenben (Morvaországban.)

DR. SCHLESINGER ADOLF

szemorvos.

Dorottya-utca 7. sz.

Rendel: d. u. 2—4.

A BALKÖZÉP MOST.

De, hogy az öreg odahagyta a hámból kirugó táltosokat, s a kocsis csak tovább csapkodott közéjük — ez lett belőle.

Királyutczai levél

a Fialka kisasszonhó in Szotmár.

Bodapest, 22-ik novembrba.

Tisztelt kisasszonkám,

Olvastam mai levelit a Pester Lloydba, a kibe tagagya aztat, amit nekem száz keresztengy bizonyomosodja, hoid tudillik ün, kisasszonka, tortota haytó vodászatot olan terrénumon, a mej tilus.

Ha épen ojan gewaltige gosztosa van a vodászatra, mér nem teczik beiratni magát a rákoschi rókászatra?

Aztat szeretem, ha edj nevelünő van per tetu a tonitványaival. De per tetű? — non, madame, ez nem járja. Ijent nem teheti edj nevelünő — sőt elenkezüleg, teszi eztet edj nevetlen nő; pedig ógy halom, lett vóna nacsádnak idője, kinyőni magát ebül a fiotol álepotbul.

Todom én bülsen, hoid kis lányoknak szokták leni bogarai. De nem a hojába, kéremlásan, hanem alata, aba a kis bolondos adjvelűbe. Ün mégis a hojába kereste. Még pedig takaros, tiszta zsidó lánkák hojába. Aztat értem, hoidj gondolta róluk: túb van az izraelitő kisasszonkák fejibe mint a tübinek; nézünk utána ottand. Hanem szőke bolhákat ne tesen keresni bene s ha már igen, ne olan kiméletlen módon mint cselekette. Kisasszon meglátta ott edj piczi férget a hun nem volt, és nem veszi eszre saját magába bent aztat a csónya álatot, a törelmetlenség mongoliczáját, ami mindetig rőfögje: zsidó, zsidó!

Ün eldicsexi magát a Pester Lloydba, hodj milen jó teremtés ün. De mi latinok mondolunk edj peldaszót ere rá, ami idj szól: propria laus sordet — az üdicsekedés nem jól szagolja. És ahun van propria laus — ott nem kel kereskedni a máséba. És hígyen meg nacsád, ha ezek a piczi álotkák üntül ragatták volna is a kis Czilikákra és Regikákra, ez még nem volna ojan nagy malőr, mint az, hoid üntül a jólölség ragadja bele az ő jó kis sziveikbe. Mert a jólölség edj ropant nagy ungeziefer az ember kebliben és onnan nehezeben kiirtható, mint edj egész Zacherl-kolonia a haybul.

Ha el találná keserőlni magát a kisasszon ezen soraimtul, fáylolnám, de nem tehetném róla. Mint mink classikusok mondani szoktunk: a laus után — floebis.

De ha a Sokrates megtanolta 70 esztendős korában a eziterázást: a kisasszon is — aki mint halom sokal fiotolob — megtanolhatná még a jöngédség és kimélet hórjait püngetni. Próbáljon meg s én mingyár az első bémol akordnál ki vagyok engesztölve.

Tetütől talpig tisztelűje

Spitzig Iczig,

ischmeretesch hazaphi. és tscholádapa

Simonyi Ernő beszédéből.

— From our own. —

Tisztelt ház! . . .

Több hang. Nem halljuk! (*Néhány képviselő körülfogja a szónokot.*)

Egy hang. Helyre!

Csiky Sanyi. Helyre tyutyu!

Simonyi E. Mint ama vitéz, ki elváván kedvesitől és tüzhelyétől, így kiáltott föl: „el kell rohanom a harminczéves háboruba!“ . . . én is azonképen kezdem meg ötödfél óra hosszú tartó beszédemet a bankügyről.

Horn Edele (*megijedve magában.*) Gatt . . . auf wie eine lange Bank fogja horczolni ezt a kerrdest. (*Kisompolyog*)

Simonyi Ernő. Uraim, az régi tétel, hogy mentől több a bankjegy, annál nagyobb a hitel.

Csanyágyi. Ugy va'!

Simonyi Ernő. Tehát nekünk sok bankjegy kell, hogy hitelünk ismét helyre állhasson. (*Wahrmann keresztet hány magára s megszökik.*) Am nézzék önök Rotschildot, Baringot s az imént eltűnt Wahrmannt — (*irigykedő moraj*) nem-e bankjegyeiknek köszönhetik-e hitelüket? (*Egy csomó képviselő elpárolog.*) Önök azt vethetnék ellen, hogy hát hiszen jól van, akinek bankjegye van, annak nem kell hitel, annak . . . (*valamennyi szökik s velök a from our own is.*)

Kétféle.

Lónyai hozta a korrupciót, mi pedig gyakoroltuk.

Lónyai buktatói.

Tűnődés.

Ha csakugyan igaz az, hogy pauca sapientia regitur: úgy nem étem, hogy ez a mi kormányunk miatt olyan rossz?

B. J.

Esőköpenyek.

Utazók, gazdászok, valamint vasuti hivatalnokoknak és általában mind-azoknak, kik esőnek ki vannak téve, különösen ajánlható a valódi angol **esőköpenyeg**, mely újonnan javított, elnyúlhatatlan vízhatlan szövettel van készítve. Ezen köpenyekek díszre és tartósságra nézve minden egyébé eddig létrehozottat fölülmúlnak. Megjegyzendő, hogy minden varrány nélkül vannak amiért javítást sohasem szükségesnek, és akként készítvék, hogy **szép idő mellett is** másik alkalomon díszes felöltőül használhatóak.

drb 1 ára, közöns. nagyságban, 42 hüvelyk hosszúsággal, 10 frt minden további 2 hüv. után 1 frttal drágább.
Kézműsár drbont 1 frtba kerülnek.

Govin és fia manchesteri gyárának főraktára.

Világosság Világosság Világosság
szép. jó. jutányos.

Legújabb biztonsági-petroleum-lámpák jól szerkesztett lepke-takarék-egőkkel (1 láng 6 gyertyalángot tesz), elvitatlanul a legszebb világítás és mégis minden más égőeszközhöz fogva 50 százalékkal jutányosabb. Hogy semmiféle versenyzéstől ne kelljen félni, az árak hallatlanul jutányosra vannak szabva. A legjobb minőségért jótállás vállalatik.

- 1 drb konyhalámpa üveggel és bérel 45, 60 kr.
- 1 - konyha- fali vagy függőlámpa, teljesen fölszerelve 85 kr. frt 1.20, 1.50.
- 1 - csinos szobalámpa, egészen felsz. frt 1, 1.20, 1.50, 1.80.
- 1 - igen szép kiállítású frt 2, 2.50, 3.
- 1 - salondámpa, gazdag díszítéssel, legfinomabb frt 4, 5, 6, 8, 10.
- 1 - tanuló- vagy dolgozólámpa ernyővel frt. 1, 1.50, 2.
- 1 - fali lámpa istállók v. előszobák stb. számára 90 kr. frt 1.20.
- 1 - függőlámpa 90 kr. frt 1.50, 2.
- 1 - gyárak, műhelyek, üzletek számára frt. 2, 2.50, 3.50.
- 1 - étkezőszobák sz. vonókészülékkel, igen finom frt 5, 8.
- 1 - legfinomabb, aranyozott bronz, frt. 15, 20, 25.

A lámpák árai vonatkoznak teljes fölszerelésre bérel és üveggel.

- 1 lámpaernyő, kocsiny, középfű. 5 kr., fin. 10 kr., legfinomabb 15 kr.
- 1 - közép nagyságú, középfű. 10 kr., fin. 15, legfin. 20 kr.
- 1 - nagy középfű. 25 kr., fin. 35, legf. 45 kr.
- 1 rőf lámpabél 4, 6, 8 kr.
- 1 drb lámpaöltő aczélből 25 kr.
- 1 - ernyővédő (véd az elégés ellen) 5 kr.
- 1 - hengerüveg-védő (véd az üvegek elpattanása ellen) 10.
- 1 - mechanikus hengerüveg-tisztító 40 kr.
- 1 - igen szép lámpaaljtálcza 20, 30 kr.
- 1 - lámpa-kalapka, igen szép formákban. 15, 25, 36 kr.
- 1 - csigásor függőlámpák számára frt 1.40, 1.80, 2.20.
- 1 - hengerüveg 4, 5, 6 kr.
- 1 - lámpaüvegekre 20, 25, 30 kr.
- 1 - bádoggalaczt 1 font petroleum számára 30 kr 2 font sz. 50 kr

Nagybani vevők árleengedést kapnak.

FRIEDMANN-BAZAR

Bécs, Praterstrasse 26. földszint és I. emelet.

Stöckbauer Jozefa,
lipótvárosi templombazár, II. szám alatt

ajánlja magát mindennemű

nádfonatoknak

rövid idő alatt a

legjutányosabb áron való elkészítésére.

Hôtel Mihalek

Pesten.

Alulírott jelenti a n. é. közönségnek, hogy az ő saját házáat, **servita-téren 7. szám alatt** szállodára alakította át és legpompásabban berendezte.

Szoba ára: 1—3 frt 50 krig.

Mihalek F.,
szálloda-tulajdonos.

Sokat nyertem

tisztelt tanár ur. és ezt egyedül az Ön legajánlatraméltóbb lottojáték-utasításának köszönhetem.

Pozsony.

Tiszteletteljesen

Czáppy Julia grófnő.

Kérdőzködésekre jelesnek bizonyult játék-utasítására vonatkozólag **R. v. Orlicé** tanár Berlinben Wilhelmstrasse 125.

azonnal és ingyen

készítséggel válaszol.

Finom bőr és vitorlavászon **kezi-öndök** frt 3.20—25.
Nagy **bőröndök.**

Rajzokkal ellátott árjegyzékkel szívesen szolgálunk. Minden nagyságú **fa uti öndök** hölgyek és urak részére frt 4.20—40 frtig. Női ruháknak való nagy uti kosarak.

Tökéletesen berendezett **utitáskák, toalettek és szekrények.**

Kalaptáblák.

Utí evőkészletek, tentatartók, tükrök.

Esernyő- és bot-tokok.

Plaid szőnyegek.

Szappan- és kenőcs-szelemlencék.

Mindennemű kitanó **UTAZÓ** és lovaglószerek igen dús választékát ajánlják **KERTÉSZ és BISERT** Pesten, Dorottya-u. 2. sz. színháztéri szeglet.

Utí telercek.

Női és fürdő-kezi-táskák.

Utí ivopotár és kulacs.

Utí szivartár.

Revolver frt 8—40.

Rugany-esőöltöny s köpeny.

Minden nagyságú **utí táskák** 1.80—40 frtig. Váltba függeszethető táskák.

Angol dísznőbőr **NYERGEK** 15 frttól kezdve. Angol kantárok, kengyelvasak, sarlantyúk, lovagló-ostorok, ló-mértékek sat.

Írásbeli megbízások kellő figyelemmel gyorsan eszközöltetnek.

